

מדד JPPI לחברה הישראלית

חצי שנה לאחר המערכה מול איראן: עליה חדה בשיעור הישראלים שחזרו לראות באיראן איום קיומי. עם זאת, רוב הישראלים חושבים שהקיטוב החברתי הוא הסכנה הכי גדולה לישראל. בדו"ח כמה חלקים המתייחסים לאיום האיראני, אמון בהנהגה ובצבא, יחסי ארה"ב-ישראל, הפרדה מגזרית במרחב הציבורי ותפיסות של ציונות, גזענות ואנטישמיות.

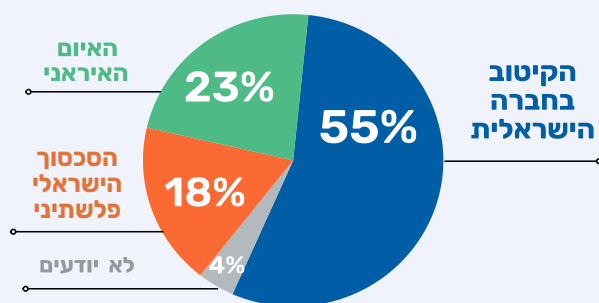
- « רוב הישראלים רואים באיראן איום קיומי, חצי מהערבים סבורים שהאיום מועט או לא קיים.
- « תפיסת האיום האיראני עולה ככל שהעמדה הפוליטית נוטה לימין.
- « רוב הציבור רואה בקיטוב החברתי את הסכנה הכי גדולה לישראל, יותר מהאיום האיראני.
- « רוב הישראלים תומכים בקיצור משפט נתניהו – מחצית רק תמורת פרישה מהחיים הפוליטיים.
- « המרכז והשמאל מתנגדים לחנינה ללא פרישה של נתניהו, הימין תומך בחזרה לתפקוד מלא.
- « עלייה קלה בשיעור הישראלים ש"מאוד סומכים" על ראש הממשלה, שיא מאז תחילת 2024.
- « עלייה משמעותית בשיעור הערבים שמעידים כי הם סומכים על צה"ל.
- « גם לנוכח מחלוקות, רוב מביעים אמון שטראמפ יעשה את הדבר הנכון בקשר לישראל.
- « עלייה בשיעור הסבורים שצריך לעשות מאמץ גדול כדי לשמור על הברית עם ארה"ב.
- « רוב הישראלים, בכל הקבוצות האידאולוגיות, מסכימים: מצבה של ישראל בעולם רע.
- « רוב הישראלים אומרים שהציונות אינה גזענות, אך שליש סבורים ש"יש שמפרשים אותה כך".
- « רוב הערבים סבורים שהציונות גזענית או שיש בה אלמנטים של גזענות.
- « רוב היהודים מזהים קשר בין אנטי ציונות ואנטישמיות. רוב הערבים סבורים שאנטי ציונות ואנטישמיות הן תופעות נפרדות.
- « רוב הישראלים מתנגדים להצעת חוק הגיוס/פטור של ביסמוט. ככל שנעים ימינה נרשמת תמיכה גבוהה יותר בהצעה.
- « ועדת חקירה: העדפה למינוי על ידי בית המשפט העליון, אך לא בקרב תומכי ימין.
- « יהודים נוטים להסביר אלימות במגזר הערבי כתוצר של גורמים חברתיים, ערבים אומרים שמקור הבעיה במדינה ובמערכת האכיפה.
- « רוב הישראלים מעדיפים מרחבים ציבוריים משותפים ליהודים וערבים - אך יהודים לא רוצים שכונות מעורבות.

האיום האיראני



תפיסת האיום האיראני והערכת המערכה

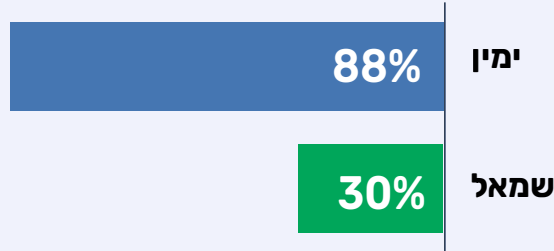
דירוג האיומים: מה נתפס כאיום הגדול ביותר?



תפיסת איום קיומי אחרי המערכה



פערים אידיאולוגיים: תפיסת האיום לפני המערכה (במידה רבה)



השוואת תחושת הצלחת המערכה:



מערכת 12 הימים מול איראן הסתיימה לפני חצי שנה, ולאור זאת חזרנו ושאלנו החדש על מצבה של ישראל מול איראן. מהתשובות ניכר כי חלק משמעותי מקרב הישראלים חזרו לאחר שישה חודשים לעמדות מוצא המזהות את איראן כאיום משמעותי, הגם שגם כיום רבים מהם סבורים שרמת האיום ירדה במידת מה לאחר המערכה.

בדומה לשאלה מחודש יולי, מייד לאחר המערכה, שאלנו את הישראלים, האם לפני המלחמה איראן הייתה או לא הייתה איום קיומי על ישראל. שני שליש מהישראלים (62%) סבורים כיום כי לפני המלחמה איראן הייתה במידה רבה איום קיומי, ועוד חמישית (22%) מעריכים כי הייתה איום במידה מסוימת. 14% סבורים שהאיום היה קטן או לא קיים כלל. בקרב יהודים שיעור התופסים את איראן כמי שהייתה איום קיומי גבוה משמעותית מאשר בקרב הערבים. כשלושה רבעים (71%) מהיהודים רואים באיראן מי שהייתה איום קיומי במידה רבה, ורק 7% סבורים כי האיום היה מועט או לא קיים. מנגד, בקרב הערבים רבע (24%) מעריכים כי איראן הייתה איום קיומי במידה רבה, ורבע נוסף (27%) סבורים כי כלל לא הייתה איום.

בהשוואה לנתונים שנאספו ביולי האחרון, מיד עם סיום המערכה מול איראן, נרשמה מגמת עלייה קלה (מ-57% ל-62%) בשיעור הישראלים הסבורים כי איראן הייתה איום קיומי לפני המערכה. מגמה זו נרשמה הן

בקרב היהודים והן בקרב הערבים. במקביל, חלה ירידה בשיעור המשיבים הערבים הסבורים שאיראן בכלל לא הייתה איום קיומי על ישראל (מ-37% ל-27%). למרות הירידה בשיעור הערבים הסבורים כך, עדיין מדובר בשיעור גבוה משמעותית ביחס ליהודים.

האם לדעתך לפני המערכה באיראן, איראן הייתה או לא הייתה "איום קיומי" על ישראל? (%)					
הייתה במידה רבה	הייתה במידה מסוימת	הייתה במידה מעטה	בכלל לא הייתה	לא יודע/ת	
62	22	8	6	2	כלל הישראלים - דצמבר
57	23	7	9	3	כלל הישראלים - יולי
71	21	6	1	1	יהודים - דצמבר
67	24	6	2	2	יהודים - יולי
24	24	18	27	8	ערבים - דצמבר
21	18	13	37	11	ערבים - יולי

בחלוקה אידאולוגית עולה כי תפיסת האיום האיראני כ"איום קיומי" לפני המערכה עולה ככל שהעמדה הפוליטית נוטה יותר לימין. בקרב תומכי שמאל, שליש (30%) סבורים שאיראן הייתה איום קיומי במידה רבה, שליש (36%) במידה מסוימת ושליש (33%) במידה מעטה. גם בקבוצת השמאל מרכז יש חוסר אחידות בהערכת האיום, כששתי ההערכות המרכזיות הן שאיראן הייתה איום קיומי על ישראל במידה רבה (38%) ובמידה מסוימת (38%). החל מהמרכז נצפית עלייה משמעותית בתפיסת האיום: 60% במרכז, 78% בימין מרכז, ו-88% בימין סבורים כי לפני המערכה, איראן הייתה במידה רבה איום קיומי על ישראל.

האם לדעתך לפני המערכה באיראן, איראן הייתה או לא הייתה "איום קיומי" על ישראל? (%)					
הייתה במידה רבה	הייתה במידה מסוימת	הייתה במידה מעטה	בכלל לא הייתה	לא יודע/ת	
30	36	33	0	0	שמאל
38	38	17	5	2	שמאל מרכז
60	31	7	1	1	מרכז
78	19	2	1	1	ימין מרכז
88	11	1	0	0	ימין

חצי שנה לאחר המערכה, רוב הישראלים עדיין רואים באיראן איום קיומי על ישראל. אולם בשאלה זו ניכר שינוי גדול הרבה יותר לעומת התוצאות לשאלה זהה בחודש יולי.

כיום, שליש (31%) מהישראלים סבורים שאיראן היא "במידה רבה" איום קיומי, ו-38% נוספים רואים בה איום קיומי "במידה מסוימת". כלומר, רוב הציבור חושב שהאיום הקיומי מתקיים גם לאחר המערכה. חמישית (20%) מהישראלים סבורים שאיראן היא איום קיומי "במידה מעטה" ו-8% סבורים שאיראן בכלל לא מהווה איום קיומי על ישראל. בקרב יהודים, מידת האיום הנתפסת גבוהה במעט: 34% מעריכים ש"במידה רבה" האיום הקיומי עדיין קיים, 41% חושבים הוא קיים ב"מידה מסוימת", ו-3% סבורים שאין כלל איום. מנגד, בקרב הערבים נרשמה תחושת איום נמוכה יותר: מחצית מהם (53%) סבורים כי אחרי המערכה מול איראן האיום הוא מועט או לא קיים.

בהשוואה לנתוני יולי, ניכרת עלייה משמעותית הן בקרב יהודים (מ-16% ל-34%) והן בקרב ערבים (מ-16% ל-19%) בהערכת האיום "במידה רבה". כלומר – בחודש יולי, מייד לאחר המערכה, ישראלים רבים חשבו שרמת האיום המשמעותי ירדה במידה רבה (62% העריכו שאיראן הייתה איום משמעותי לפני המערכה – רק 16% העריכו שהיא איום משמעותי לאחר המערכה). לעומת זאת, החודש הפער בהערכת האיום לפני ואחרי המערכה הצטמצם מאוד. אמנם, גם כעת נותר על כנו פער: 62% אמרו איום משמעותי לפני המערכה, לעומת 31% שאומרים איום משמעותי היום. ובכל זאת, הפער שעמד על 46% בהערכת האיום המשמעותי בחודש יולי, כאשר רושם המערכה היה עדיין חזק, ירד ל-31%. במקביל לזה, חלה ירידה בשיעור הסבורים שאיראן בכלל לא מהווה איום קיומי על ישראל. משמע, כלל הנתונים משקפים עלייה בתחושת האיום, בעיקר בקרב יהודים, לעומת התחושה עם תום המערכה לפני חצי שנה.

 JPPI המכון למדיניות העם היהודי THE JEWISH PEOPLE POLICY INSTITUTE האם לדעתך אחרי המערכה באיראן, איראן הייתה או לא הייתה "איום קיומי" על ישראל? (%)					
לא יודע/ת	בכלל לא הייתה	הייתה במידה מעטה	הייתה במידה מסוימת	הייתה במידה רבה	
2	8	20	38	31	כלל הישראלים - דצמבר
5	13	25	41	16	כלל הישראלים - יולי
2	3	19	41	34	יהודים - דצמבר
3	7	27	46	16	יהודים - יולי
5	29	24	23	19	ערבים - דצמבר
12	38	17	17	16	ערבים - יולי

במקביל לבחינת שאלות זהות ביולי ובדצמבר, שכפי שראינו מצביעות על שחיקה בתחושת ההישג במערכה מול איראן (יותר ישראלים השתכנעו שהאיום נותר משמעותי), שאלנו את הישראלים ישירות על הרגשתם כיום, לעומת הרגשתם בעבר, של הצלחת המערכה מול איראן.

רבע (24%) מהישראלים אומרים שהם "מבינים" היום, שהתוצאה של המערכה מול איראן הייתה טובה יותר מכפי שחשבו כאשר הסתיימה, רבע (28%) חושבים שהתוצאה הייתה פחות טובה מכפי שחשבו בעבר ו-35% אומרים שהערכתם היום דומה להערכתם כאשר הסתיימה המערכה מול איראן. בחלוקה אידאולוגית אפשר לראות כי רק מיעוט קטן בשמאל ובשמאל מרכז אומרים היום שתוצאות המלחמה היו טובות יותר משחשבו, לעומת רוב החושבים שהיו דומות או פחות טובות מכפי שהבינו אותן בעבר. בימין ובימין מרכז נרשם שיעור גבוה בהרבה (38% ו-26% בהתאמה) של מי שסבורים שתוצאות המערכה מול איראן היו טובות מהמצופה. בדומה לחלוקה האידאולוגית, גם בחלוקה הדתית, ככול שמתקדמים מהכיוון החילוני לכיוון החרדי, עולה שיעור המשיבים שאומרים כי הם מעריכים היום את תוצאות המלחמה כטובות יותר משחשבו, ויורד שיעור המשיבים שאומרים כי התוצאה הייתה פחות טובה משחשבו.

 JPPI המכון למדיניות העם היהודי THE JEWISH PEOPLE POLICY INSTITUTE כשאת/ה חושב/ת על המצב של ישראל ואיראן היום, מה מהאמירות הבאות יותר מתאים לעמדתך? (%)				
לא יודע/ת	היום אני מבינ/ה שהתוצאה של המלחמה מול איראן הייתה בערך כמו שחשבתי	היום אני מבינ/ה שהתוצאה של המלחמה מול איראן הייתה פחות טובה ממה שחשבתי	היום אני מבינ/ה שהתוצאה של המלחמה מול איראן הייתה יותר טובה ממה שחשבתי	
13	35	28	24	כלל הישראלים
12	36	27	25	יהודים
16	31	31	21	ערבים
15	52	27	6	שמאל
12	33	50	5	שמאל מרכז
19	34	31	16	מרכז
7	36	30	26	ימין מרכז
8	37	17	38	ימין

בהקשר לאיום האיראני ולאתגרים אחרים, בדקנו החודש איזה מבין שלוש אפשרויות נתפסת כסכנה "הכי גדולה" לישראל: הסכסוך הישראלי-פלשתיני, הקיטוב והמחלוקות בחברה הישראלית או האיום האיראני. רוב הציבור בישראל (55%) רואה בקיטוב החברתי את הסכנה הגדולה ביותר מבין שלוש אלה. רבע (23%) מציינים את האיום הגרעיני האיראני וחמישית (18%) את הסכסוך הישראלי-פלשתיני, כסכנה הגדולה ביותר.

לישראל. בקרב יהודים הנתונים אף מובהקים יותר - 59% רואים בקיטוב ובמחלוקות בחברה הישראלית את האיום המרכזי. לעומת זאת, בקרב ערבים שניים מכל חמישה (39%) מציינים את הקיטוב כסכנה המרכזית, רבע (27%) את הסכסוך הישראלי-פלשתיני ורבע נוסף (28%) את האיום האיראני.

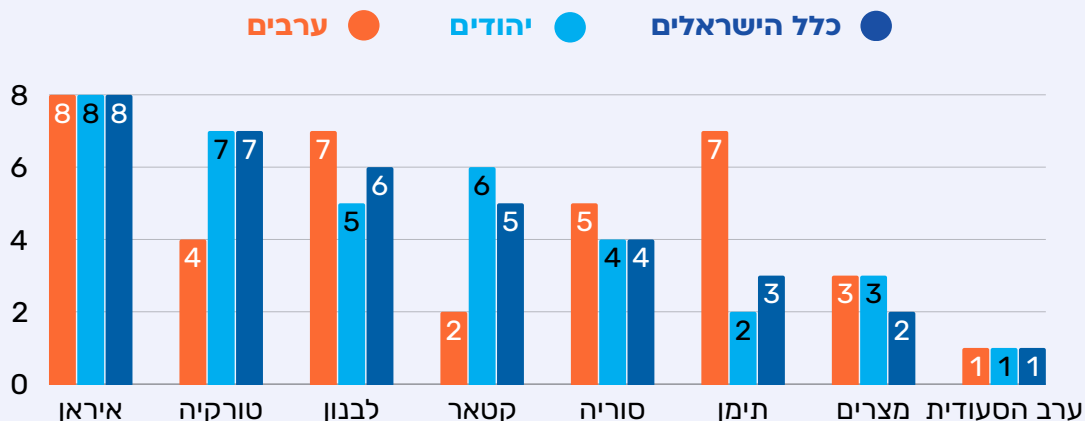
בקרב תומכי השמאל והשמאל-מרכז, נרשם כמעט קונצנזוס (76%) לקביעה שהקיטוב הפנימי הוא הסכנה הגדולה ביותר. האיום האיראני נתפס כאיום המרכזי על ידי מיעוט קטן (3%) ביחס לאפשרויות האחרות. ככל שמתקדמים ימינה, לכיוון הקבוצות האידיאולוגיות הגדולות יותר, עולה שיעור המשיבים התופסים את האיום האיראני כסכנה העיקרית לישראל: רבע (26%) מהמזהים עצמם ימין-מרכז ושליש (34%) מהמזהים עצמם ימין תופסים אותו כך. עם זאת, גם בקבוצות הימין והימין מרכז נרשם כי מחצית מהמשיבים או יותר (48%-ו-57% בהתאמה) סבורים כי הסכנה הגדולה ביותר לישראל היא הקיטוב והמחלוקות בחברה הישראלית.

 JPPI המכון למדיניות העם היהודי THE JEWISH PEOPLE POLICY INSTITUTE במחשבה על האתגרים האלה, איזה בעיניך הכי מסוכן לישראל? (%)				
הסכסוך הישראלי-פלשתיני	הקיטוב והמחלוקות בחברה הישראלית	האיום הגרעיני האיראני	אף אחד מאלה / לא יודע/ת	
18	55	23	4	כלל הישראלים
16	59	21	4	יהודים
27	39	28	7	ערבים
21	76	3	0	שמאל
17	73	4	5	שמאל מרכז
15	73	8	3	מרכז
16	57	26	1	ימין מרכז
15	48	34	3	ימין

בשאלה האחרונה על "איומים" אפשריים על ישראל ביקשנו מהמשיבים לדרג 8 מדינות לפי מידת האיום שהן מהוות על ישראל. בקרב כלל הישראלים, איראן מדורגת כאיום הגדול ביותר מבין המדינות שצויינו, ואחריה טורקיה ולבנון. קטאר וסוריה נתפסות כאיומים הבאים, בעוד שתימן, מצרים וערב הסעודית מדורגות כאיומים נמוכים ביחס למדינות האחרות ברשימה. גם בקרב משיבים ערבים איראן מדורגת במקום הראשון, אך תימן נתפסת כאיום משמעותי בהרבה (מקום שני), בעוד שטורקיה וקטאר מדורגות כאיום קטן יותר (מקומות 5 ו-7).



במחשבה על המדינות ברשימה הבאה, מי בעיניך מהווה איום יותר גדול ומי מהווה איום פחות גדול על ישראל? (%)

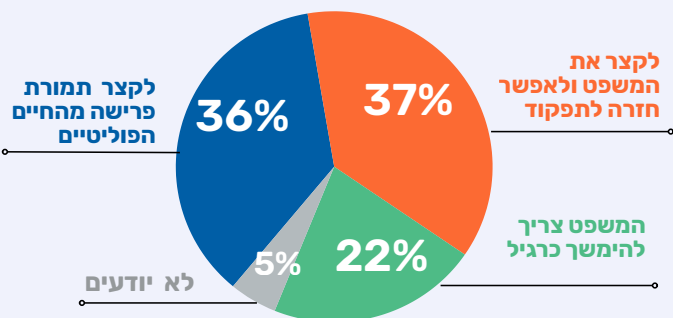


אמון בהנהגה ובפיקוד

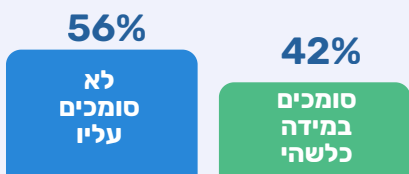


אמון בהנהגה ובפיקוד

משפט נתניהו



אמון בנתניהו



אמון בפיקוד צה"ל



בקרב ערבים: עלייה משמעותית באמון (58% לעומת 38% באוקטובר).

בתחילת החודש, ראש הממשלה, בנימין נתניהו, ביקש חנינה מנשיא המדינה, יצחק הרצוג. הנימוק המרכזי לבקשה הוא "ניסיון להביא לפיוס בין חלקי העם". היא הוגשה ללא הודאה באשמה כלשהי מצד ראש הממשלה על המעשים שבגינם הוא נאשם. הבקשה הוגשה כאשר ברקעה גם פניות פומביות של נשיא ארה"ב דונלד טראמפ להרצוג, הן בעל פה והן בכתב, באמירה ש"הגיע הזמן לתת חנינה לביבי כדי שיוכל לאחד את ישראל".

בירור עמדתם של הישראלים על שאלת החנינה נעשה במכוון באמצעות חזרה על שאלה זהה ששאלנו לפני בקשה החנינה. מהתשובות לשאלה לפני הבקשה ואחריה ניתן לזהות כי כמעט לא חל שינוי בעמדות הציבור לאחר הבקשה. רוב הישראלים סבורים שצריך למצוא דרך מהירה לסיים את משפט נתניהו – מחצית מהם (37%) סבורים שצריך לעשות זאת ולאפשר לו לחזור לתפקד כרגיל, ומחצית (36%) מאמינים כי צריך לעשות זאת תמורת פרישתו מהחיים הפוליטיים. חמישית (22%) מהישראלים סבורים שלא צריך לאפשר סיום מוקדם של משפט נתניהו והוא צריך להימשך כרגיל. בקרב היהודים שיעור גבוה יותר (44%) סבורים כי צריך למצוא דרך מהירה לסיים את המשפט ולאפשר לראש הממשלה לחזור לתפקד כרגיל.

כאמור, התשובות נותרו כמעט זהות לאלה שניתנו לאותה שאלה ביולי האחרון, אם כי שינוי קל נרשם בעמדת הערבים. בקרב הערבים 43% סבורים שאין לחפש דרך מהירה לסיום המשפט, ורק שמינית (12%) תומכים בקיצור המשפט ללא סנקציות פוליטיות. זו עלייה בעמדה המתנגדת להתערבות בהליך המשפטי (מ-35% ביולי ל-43% כעת), לצד ירידה בתמיכה במציאת פתרון מהיר למשפט (מ-18% ל-12%).

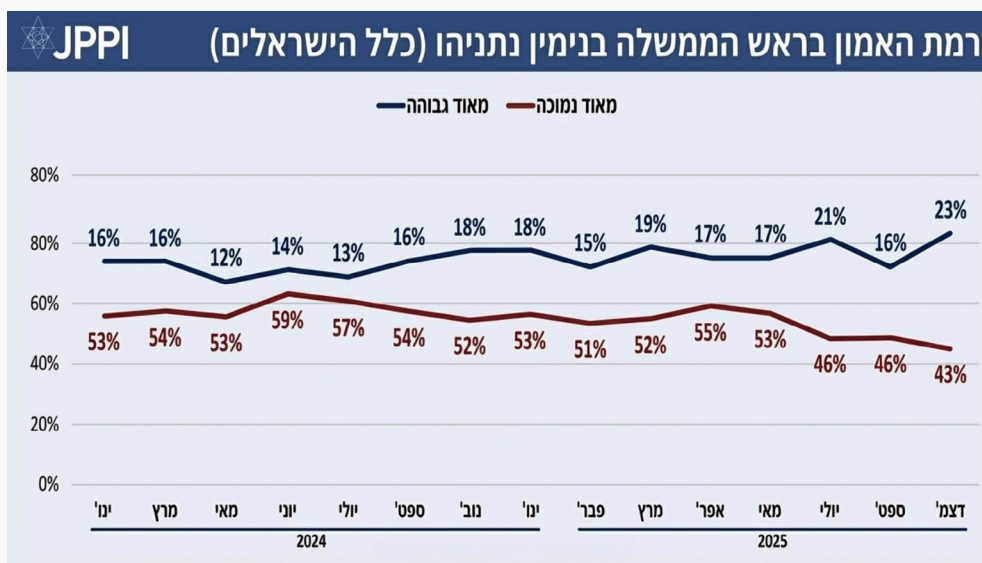
 האם לדעתך צריך למצוא דרך מהירה לסיים את משפט נתניהו? (%)				
לא יודע/ת	לא - המשפט צריך להימשך	כן - תמורת פרישה מהחיים הפוליטיים	כן - ולאפשר לו לחזור לתפקד כרגיל	
5	22	36	37	כלל הישראלים - דצמבר
6	20	35	39	כלל הישראלים - יולי
4	16	36	44	יהודים - דצמבר
4	16	36	44	יהודים - יולי
10	43	36	12	ערבים - דצמבר
13	35	34	18	ערבים - יולי

כצפוי, בשאלת סיום המשפט ישנם פערים משמעותיים בין המשתתפים לקבוצות האידאולוגיות השונות. בקרב המזדהים עצמם ימין מרכז 43% תומכים בסיום מהיר שיאפשר לנתניהו לחזור לתפקד כרגיל, ושיעור דומה (39%) מעדיפים סיום מהיר תמורת פרישה. בימין, שרוב המשתתפים לקבוצה זו הם גם תומכי הקואליציה, התמונה ברורה: 77% רוצים לסיים את המשפט ולאפשר לנתניהו לשוב לתפקוד מלא. עשירית בימין (11%) סבורים כי המשפט צריך להימשך ו-8% נוספים חושבים שצריך לקצר אותו לתמורת פרישה מהחיים הפוליטיים. במרכז, רוב של 55% מעדיף פתרון של קיצור המשפט ופרישה מהחיים הפוליטיים, רבע (24%) תומכים בהמשך ניהול המשפט ו-17% נוספים בעד קיצור המשפט ללא סנקציות פוליטיות. בשמאל מרכז התמיכה בהסדר פרישה גבוהה במיוחד ועומדת על 80%. מחצית מהמזדהים עצמם שמאל (52%) תומכים בהסדר מהיר שיכלול פרישה

מן החיים הפוליטיים, בעוד 48% מעדיפים שהמשפט ימשך כרגיל. אין משיבים המשתייכים לקבוצה זו התומכים בסיום מהיר שיאפשר לנתניהו לחזור לתפקד כרגיל.

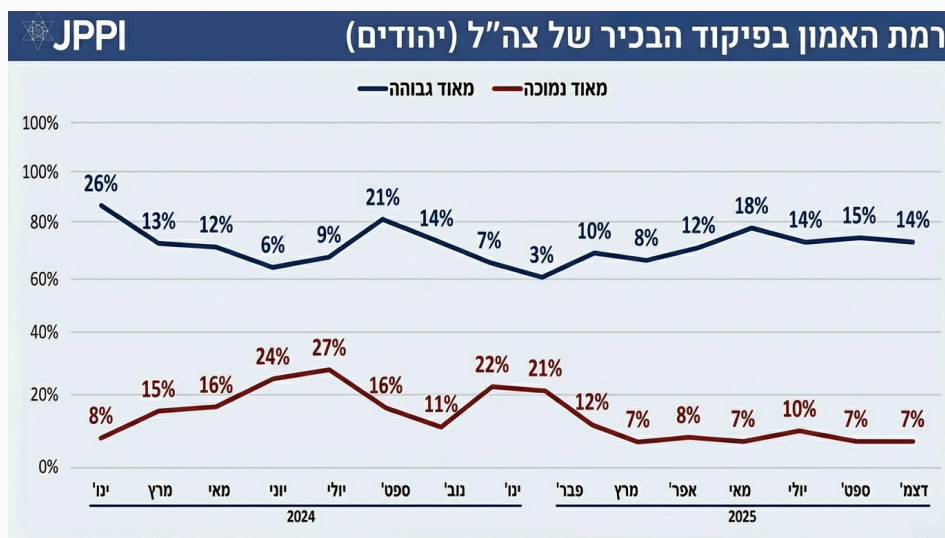
האם לדעתך צריך למצוא דרך מהירה לסיים את משפט נתניהו? (%)				
לא יודע/ת	לא - המשפט צריך להימשך	כן - תמורת פרישה מהחיים הפוליטיים	כן - ולאפשר לו לחזור לתפקד כרגיל	
0	48	52	0	שמאל
0	15	80	5	שמאל מרכז
3	24	55	17	מרכז
4	14	39	43	ימין מרכז
4	11	8	77	ימין

רוב הישראלים (56%) מעידים שהם לא סומכים ("מאוד לא סומכים" + "די לא סומכים") על ראש הממשלה נתניהו, בעוד ש-42% סומכים עליו ("מאוד סומכים" + "די סומכים"). בקרב הערבים נרשם חוסר אמון גדול אף יותר: שלושה רבעים (74%)

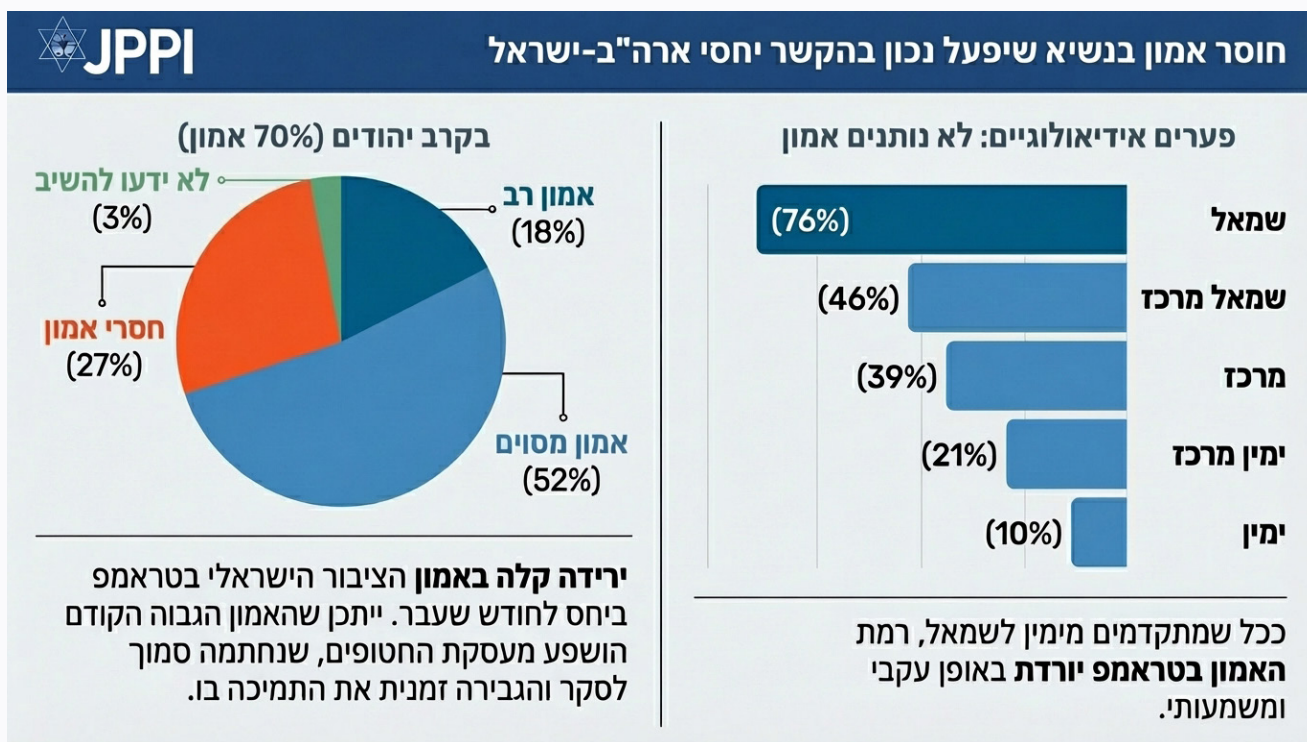


לא סומכים על נתניהו, ורק חמישית (22%) סומכים עליו במידה כלשהי. עם זאת, ביחס לחודשים קודמים נרשמה החודש עלייה בשיעור הישראלים ש"מאוד סומכים" על ראש הממשלה. למעשה, זהו החודש בו נרשם השיעור הגבוה ביותר של משיבים בסקר JPPI המעידים כך מאז ינואר 2024.

רמות האמון של הציבור הישראלי בפיקוד הבכיר של צה"ל גבוהות, בוודאי בהשוואה לאמון בראש הממשלה. 68% מהציבור הכללי מביעים אמון במפקדי הצבא (17% "מאוד סומכים" ו-51% "די סומכים"), כאשר בקרב היהודים הנתון אף גבוה יותר ועומד על 70%. גם בקרב הערבים נרשם רוב (58%) שמצהירים כי הם סומכים על פיקוד צה"ל. ביחס לאוקטובר חלה עלייה משמעותית בשיעור הערבים שמעידים כי הם סומכים על צה"ל (58% לעומת 38%), וירידה בשיעור אלה מהם שמעידים כי רמת האמון שלהם בצה"ל נמוכה (38% לעומת 53% באוקטובר).



יחסי ארה"ב ישראל



על רקע דיווחים על מחלוקות בין ישראל לבין ארה"ב בנוגע לצעדים הבאים הנדרשים בגזרת עזה, רוב הישראלים (67%) עודם מביעים אמון בנשיא ארה"ב שיעשה "את הדבר הנכון" בקשר ליחסי ארה"ב וישראל. עם זאת, האמון של ישראלים בדרך כלל מסוייג. הם נוטים לבחור ב"אמון מסוים" ולא ב"אמון רב". רבע (28%) מצהירים שאין להם אמון בנשיא.

בקרב יהודים, רמת האמון מעט גבוהה יותר: 70% מביעים אמון כלשהו (18% רב ו-52% מסוים) ורבע (27%) חסרי אמון. גם בקרב הערבים נרשם רוב המביעים אמון בטרמפ (55%), אך מדובר ברוב קטן מזה שנרשם בקרב היהודים. בהשוואה לחודש שעבר ניכרת ירידה קלה ברמת האמון של הישראלים

בטרמפ. ייתכן שהאמון הגבוה בחודש הקודם נבע מההשפעה המיידית של העסקה להשבת החטופים, שנחתמה סמוך למועד הסקר והגבירה את תחושת התמיכה בו. עכשיו האמון חוזר לרמה דומה לזו שנרשמה לפני החתימה על ההסכם.

ככול שמתקדמים על הסקלה האידאולוגית מהימין לשמאל יורד שיעור המשיבים המביעים אמון בטרמפ שיעשה את הדבר הנכון בקשר ליחסי ארה"ב וישראל. בקרב המזרחים עצמם שמאל נרשם קונצנזוס

(76%) הקובע כי אין אמון בטרמפ שיפעל נכון בהקשר ליחסים בין המדינות. גם בקרב המזרחים עצמם שמאל מרכז, כמעט מחצית (46%) העידו כי אין להם אמון בנשיא. רוב המשתייכים למרכז הביעו אמון כלשהו (8% אמון רב ו-49% אמון מסוים), אם כי 39% עדיין אינם נותנים אמון בטרמפ. בימין מרכז 76% מביעים אמון, ובימין 89% השיבו שיש להם אמון (57% אמון מסוים ו-32% אמון רב).



כמה אמון יש לך שדונלד טראמפ יעשה 'את הדבר הנכון' בקשר ליחסי ארה"ב וישראל? (כלל הישראלים, %)

	אמון רב	אמון מסוים	אין לי אמון	לא יודע/ת
ינואר	32	40	21	7
פברואר	20	56	17	7
מרץ	28	40	25	8
יוני	12	46	38	5
יולי	19	45	30	6
נובמבר	22	52	20	6
דצמבר	18	49	28	5



כמה אמון יש לך שדונלד טראמפ יעשה 'את הדבר הנכון' בקשר ליחסי ארה"ב וישראל? (כלל הישראלים, %)

	אמון רב	אמון מסוים	אין לי אמון	לא יודע/ת
שמאל	3	15	76	6
שמאל מרכז	1	47	46	6
מרכז	8	49	39	4
ימין מרכז	21	55	21	3
ימין	32	57	10	1

בסקר זה ניכרת עלייה קלה לעומת סקר קודם מלפני כמה חודשים בשיעור הישראלים שחושבים שצריך לעשות "מאמץ גדול, כולל פשרות", כדי לשמור על הברית עם ארה"ב. בעוד שבחודש מרץ האחרון שיעור הישראלים שחשבו כך עמד על 35%, החודש 39% מהישראלים השיבו כך. במקביל לא נרשם שינוי בשיעור המאמינים כי לא תמיד צריך לקבל את עמדותיה של ארה"ב, ובמקרים של חוסר הסכמה, ישראל צריכה לעשות את "מה שנכון בעיניה". מחצית מהישראלים מעידים כי עמדה זו משקפת את דעתם. 6% מהישראלים סבורים שארה"ב היא בעלת ברית שהחשיבות שלה פוחתת, ושיעור נמוך עוד יותר סבורים שבשנים האחרונות ארה"ב גורמת לישראל יותר נזק מתועלת. רוב מצביעי הקואליציה בבחירות 2022, סבורים שארה"ב היא בעלת ברית חשובה, אבל שבמקרים של חוסר הסכמה ישראל צריכה לעשות מה שנכון בעיניה.

מהעמדות הבאות, איזו משקפת טוב יותר את עמדתך? (%)

לא יודע/ת	ארה"ב היתה בעלת ברית חשובה, אבל בשנים האחרונות היא גורמת לישראל יותר נזק מתועלת, וצריך לשקול היטב עד כמה התיאום והדיאלוג עם ארה"ב באמת מחזק את ישראל.	ארה"ב היא בעלת ברית, אבל החשיבות שלה פוחתת. ישראל צריכה להיעזר בה כשאפשר, אבל לא להתנהל כאילו קיומה תלוי בידידות עם ארה"ב.	ארה"ב היא בעלת ברית חשובה, אבל זה לא אומר שצריך לקבל את עמדותיה. כשמסכימים – טוב. כשלא מסכימים – כשלא מסכימים – ישראל צריכה לעשות מה שנכון בעיניה.	ארה"ב היא בעלת ברית חשובה, וצריך לעשות מאמץ גדול, כולל פשרות על דברים שלא מסכנים ממשית את בטחון ישראל, כדי לשמור על הברית איתה.	
1	6	8	50	35	כלל הישראלים - מרץ 25
3	4	6	49	39	כלל הישראלים - דצ' 25
3	4	6	45	42	יהודים - נובמבר 2024
1	2	6	54	36	יהודים - מרץ 25
1	1	5	55	39	יהודים - דצמבר 25
/	19	19	31	32	ערבים - מרץ 25
9	15	13	25	38	ערבים - דצמבר 25

עליית האנטישמיות



עמדות יהודים בישראל לעומת עמדות יהודים אמריקאים לגבי מקרי
האנטישמיות בארה"ב

יהודים בישראל



מודאגים משני הצדדים
הפוליטיים במידה דומה

55%

מודאגים בעיקר
מהשמאל

34%

מודאגים בעיקר
מהימין

5%

יהודים ארה"ב



מודאגים משני הצדדים
הפוליטיים במידה דומה

62%

מודאגים בעיקר
מהשמאל

20%

מודאגים בעיקר
מהימין

17%

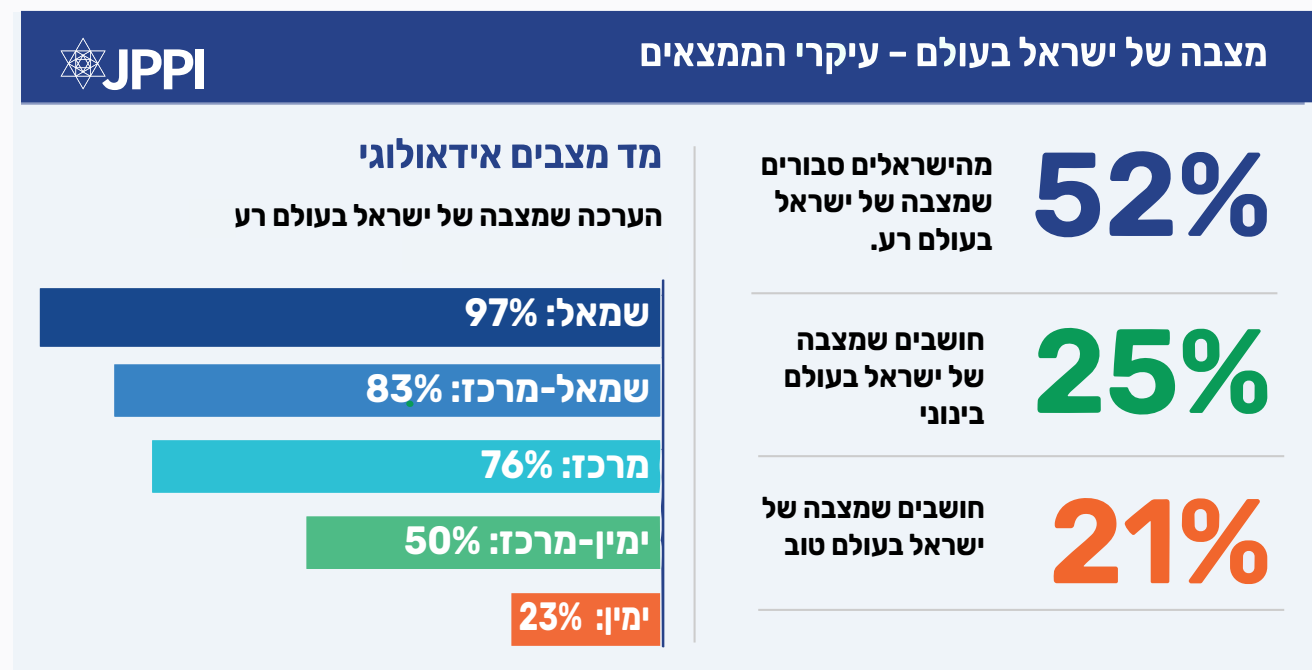
בשנתיים האחרונות נרשמה עלייה בביטויי אנטישמיות ברחבי העולם. מגמה זו באה לידי ביטוי בין השאר בעלייה במספר מקרי האלימות, בוונדליזם נגד מוסדות יהודיים ובהפצת תעמולה אנטישמית ברשתות החברתיות. סוגיית האנטישמיות עלתה לכותרות לאחרונה בעקבות בחירתו של זוהרן ממדאני לראשות העיר ניו יורק, ובעקבות התבטאויות אנטישמיות של אישים בולטים בימין השמרני בארה"ב.

שאלנו החדש את הישראלים על מקור האנטישמיות בארה"ב, ובאופן ממוקד, מאיזה "צד" של המפה הפוליטית צריך "לדאוג" יותר בהקשר זה. מחצית (50%) מהישראלים מודאגים משני הצדדים הפוליטיים במידה דומה, בעוד 29% רואים את הצד השמאלי כמקור הדאגה העיקרי ורק 8% את הצד הימני. רוב היהודים בישראל (55%) מודאגים משני הצדדים, ושליש (34%) רואים בעיקר את השמאל כאיום. עמדה זו של הישראלים שונה במידה רבה מעמדתם של יהודים בארה"ב שהשיבו לסקר מדד קול העם של JPPI בחודש שעבר. בקרב יהודי ארה"ב בלטה יותר (62%) הנטייה לראות את האנטישמיות כתופעה שמקורה בשני הקטבים הפוליטיים. עוד בשונה מיהודי ישראל, בקרב יהודי ארה"ב נרשם שיעור דומה המודאגים מהימין (17%) ומהשמאל (20%).

בשמאל ובמרכז נרשם רוב של יהודים בישראל הרואים את שני הצדדים כמקור דאגה דומה - 67% בשמאל, 73% בשמאל מרכז ו-67% במרכז. לעומת זאת, מחצית (50%) מהיהודים בימין ושניים מכל חמישה (39%) בימין-מרכז מזהים את השמאל האמריקאי כמקור האנטישמיות העיקרי.

JPPPI המכון למדיניות העם היהודי כשאת/ה חושב/ת על אנטישמיות בארה"ב, הדאגה העיקרית שלך היא מאנטישמיות (%)					
לא יודע/ת	אני אינני מודאג/ת מאנטישמיות	אני מודאג/ת משני הצדדים במידה דומה	בצד הימני של המפה הפוליטית	בצד השמאלי של המפה הפוליטית	
7	7	50	8	29	כלל הישראלים
4	3	55	5	34	יהודים בישראל
0	1	62	17	20	יהודי ארה"ב
17	22	30	21	9	ערבים בישראל
3	9	67	15	6	שמאל
3	4	73	4	15	שמאל מרכז
6	2	67	2	23	מרכז
2	1	54	3	39	ימין מרכז
3	1	41	5	50	ימין

מעמדה של ישראל בעולם



מאז פרוץ המלחמה בעזה, מעמדה של ישראל בעולם עבר טלטלה. בשלביה הראשונים של הלחימה ישראל זכתה לתמיכה בינלאומית רחבה, בעיקר מצד ארה"ב ומדינות מערביות, שהדגישו את זכותה להגנה עצמית. עם התמשכות המלחמה, העלייה במספר הנפגעים בעזה והחשש הגובר ממשבר הומניטרי, באו ביקורת,

הפגנות וקריאות להגבלות ואף חרמות על ישראל. היחסים עם חלק מבעלות הברית האירופיות הפכו מורכבים, והעימותים בזירה הדיפלומטית החריפו. דוגמא לכך בדצמבר הייתה שאלת ההשתתפות של ישראל באירוויזיון 2026. לאחר שהתקבלה החלטה ברוב כי ישראל תשתתף באירוויזיון הקרוב, ארבע מדינות החליטו לפרוש מהתחרות.

מחצית מהישראלים (52%) סוברים שמצבה של ישראל בעולם רע (מאוד רע + די רע). בעניין זה יש הסכמה הן בקרב היהודים והן בקרב הערבים. ביחס לשנה שעברה, חלה עליה בשיעור היהודים הסוברים כי מצבה של ישראל "רע מאוד" ובשיעור הערבים שחושבים שמצבה "די רע". רבע מהישראלים (25%) חושבים שמצבה הבינלאומי של ישראל בינוני, וחמישית (21%) מהישראלים סוברים שמצבה של ישראל בקהילה הבינלאומית טוב (טוב מאוד + טוב).

תפיסת מצבה הבינלאומי של ישראל מושפע רבות מעמדה פוליטית. ככול שמתקדמים על הסקלה האידאולוגית מהימין לשמאל – עולה שיעור המשיבים הסוברים כי מצבה של ישראל בעולם רע. מלבד בימין, בכל הקבוצות האידאולוגיות האחרות ישנו רוב הסבור כי מצבה של ישראל בעולם רע: 97% מהשמאל, 83% מהשמאל מרכז, 76% מהמרכז ומחצית (50%) מהימין מרכז. באף אחת מהקבוצות האידאולוגיות לא נרשם רוב הסבור כי מצבה הבינלאומי של ישראל טוב.

מצבה של ישראל בעולם... (%)

טוב מאוד	טוב	בינוני	די רע	מאוד רע	לא יודע/ת	
5	16	25	30	22	1	כלל הישראלים - דצמ' 25
5	17	25	30	20	3	כלל הישראלים - נוב' 24
6	17	25	30	21	0	יהודים - דצ' 2025
5	18	24	33	18	2	יהודים - נוב' 2024
4	10	27	30	26	3	ערבים - דצ' 2025
4	13	31	18	28	6	ערבים - נוב' 2024

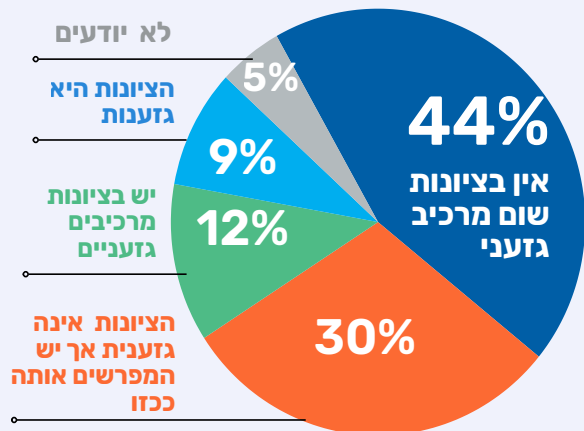
מצבה של ישראל בעולם... (%)

טוב מאוד	טוב	בינוני	די רע	מאוד רע	לא יודע/ת
0	0	3	33	64	0
1	2	14	42	41	0
3	4	17	42	34	0
3	17	31	34	16	0
9	35	32	19	4	1

ציונות ושאלת הגזענות

תפיסת הציונות כגזענות בקרב ישראלים ויהודי ארה"ב

האם הציונות נתפסת כגזענות?
(כלל הישראלים)



האם אתה מגדיר את עצמך כציוני?
(כלל הישראלים)

מהישראלים מגדירים עצמם כציונים **68%**

מהישראלים מגדירים עצמם כלא-ציונים **9%**

אף אחד מאלה **16%**

מהיהודי ארה"ב שנסקרו הגדירו את עצמם כציונים **70%**



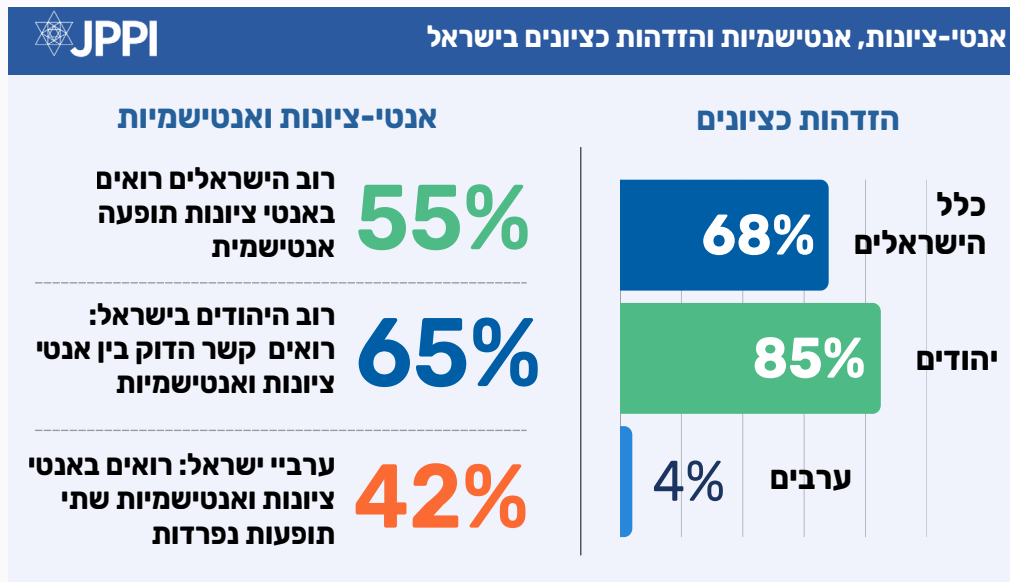
בחודש שעבר מלאו 50 שנה להחלטת האו"ם משנת 1975 שקבעה כי "הציונות היא גזענות" (החלטה 3379). ההחלטה עוררה שיח ציבורי רחב, והובילה לביקורת חריפה כלפי האו"ם ואף לפגיעה בתדמיתו של הארגון. 16 שנים מאוחר יותר, בשנת 1991, קיבלה העצרת הכללית של האו"ם החלטה מנוגדת (החלטה 4686) שבה היא מודיעה כי היא חוזרת בה מההשוואה. עם זאת, הטענה שהציונות היא תנועה גזענית עודה רווחת בשיח הציבורי הגלובלי, ומשמשת ככלי רטורי נגד ישראל ומדיניותה.

בקרב כלל הישראלים 44% סבורים שאין בציונות שום מרכיב גזעני, ושליש (30%) חושבים שהציונות עצמה איננה גזענית "אך יש מי שמפרשים אותה כך". שמינית (12%) חושבים שהציונות אינה גזענית אך יש בה יסודות גזעניים, ועשירית סבורים שהציונות היא גזענית. בקרב יהודים הן בישראל והן בארה"ב, העמדות יותר חד משמעיות: למעלה ממחצית מהיהודים בשתי הקבוצות מאמינים שאין בציונות שום מרכיב גזעני, ורק אחוזים בודדים מגדירים אותה כגזענית. ככלל, תפיסת הציונות של יהודים מחוברים בארה"ב - זו קבוצת היהודים שנסקרת מדי חודש במסגרת מדד קול העם של JPPI - דומה למדי לזו של יהודים בישראל, בהבדלים קטנים: שיעור מעט גבוה יותר של יהודים אמריקאים סבורים שאין בציונות שום מרכיב גזעני, ושיעור מעט גבוה יותר של יהודים בישראל סבור כי יש מי שמפרשים אותה באופן גזעני. בקרב ערבים בישראל התמונה שונה באופן משמעותי. 42% מערביי ישראל רואים בציונות גזענית, ורבע (26%) מהם סבורים שיש בציונות יסודות גזעניים. בסך הכל, 68% מהערבים מזהים את הציונות עם יסודות גזעניים. רק מיעוט קטן (7%) מהערבים בישראל חושבים שאין בה כלל רכיבים גזעניים, מה שמדגיש את הפער העמוק בין קבוצות האוכלוסייה ביחסן למושג הציונות (מכלל הערבים, המיעוט הדרוזי הוא זה שבולט כמי שפחות מזהה את הציונות עם גזענות, אך גם בקרב דרוזים שנסקרו, רוב של 53% ציינו יסודות גזעניים בעיניהם בציונות).

הפילוח הפוליטי מעמיק את ההבחנות: הימין מציג עמדה אחידה - 79% מהנשאלים בימין שוללים כל זיקה בין ציונות לגזענות. במרכז ובימין מרכז הקבוצה הבולטת עודה מאמינה שכלל אין מרכיב גזעני בציונות (41%-56% בהתאמה). בשמאל מרכז, רוב סבור שהציונות אינה גזענית אך שיש מי שמפרשים אותה באופן גזעני. בשמאל רוב קטן מגדיר את הציונות כתנועה שיש בה יסודות גזעניים.

האם לדעתך... (%)					
הציונות היא גזענית	הציונות איננה גזענית, אך יש בה יסודות גזעניים	הציונות איננה גזענית, אך יש מי שמפרשים אותה ככזאת	אין בציונות שום מרכיב גזעני	לא יודע/ת	
9	12	30	44	5	כלל הישראלים
1	8	34	53	3	יהודים בישראל
4	8	28	59	2	יהודי ארה"ב
42	26	14	7	12	ערבים בישראל
3	48	42	6	0	שמאל
2	20	61	15	1	שמאל מרכז
3	11	42	41	3	מרכז
1	4	38	56	1	ימין מרכז
0	1	16	79	4	ימין

בחנו החודש גם את הקשר שהמשיבים מזהים בין אנטי ציונות לבין אנטישמיות. רוב הישראלים (55%) רואים באנטי ציונות תופעה שקשורה לרוב לאנטישמיות – רבע (23%) אומרים ש"אנטי ציונות היא אנטישמיות" ושליש (32%) חושבים שאנטי ציונות היא



"בדרך כלל אנטישמיות". בקרב יהודים בישראל הקשר נתפס כחזק: 27% רואים באנטי ציונות אנטישמיות, ו-38% נוספים סבורים שהיא "בדרך כלל" אנטישמיות. מנגד, בקרב ערבים התמונה הפוכה: 42% טוענים שאנטי ציונות ואנטישמיות הן "שתי תופעות שונות", ורק מיעוט קטן מזהה ביניהן זיקה. מנתוני סקר מדד קול העם בקרב יהודי ארה"ב, שנערך בחודש שעבר, עולה כי יש פער בשאלת הזיהוי של אנטי ציונות ואנטישמיות בין יהודי ארה"ב לבין יהודים בישראל. כמעט מחצית מהנסקרים מקרב יהודי ארה"ב (47%) רואים באנטי ציונות אנטישמיות, שיעור הגבוה בהרבה מזה שנרשם בקרב היהודים בישראל (27%).

האם לדעתך... (%)

לא יודע/ת	אנטי-ציונות ואנטישמיות הן שתי תופעות שונות	אנטי-ציונות היא לפעמים אנטישמיות	אנטי-ציונות היא בדרך כלל אנטישמיות	אנטי ציונות היא אנטישמיות	
9	20	16	32	23	כלל הישראלים
5	14	16	38	27	יהודים בישראל
1	11	17	25	47	יהודי ארה"ב
27	42	14	9	8	ערבים בישראל
0	45	42	12	0	שמאל
4	21	34	33	8	שמאל מרכז
6	17	16	38	23	מרכז
3	9	17	46	25	ימין מרכז
3	9	7	37	43	ימין

בחלוקה אידאולוגית עולה כי תשובות יהודי ארה"ב דומות לאלו שנרשמו בימין הישראלי: 43% בימין סבורים כי אנטי ציונות היא אנטישמיות, 37% חושבים שאנטי ציונות היא בדרך כלל אנטישמיות ועשירית סבורים שאנטי ציונות ואנטישמיות הן שתי תופעות נפרדות. בשמאל שיעור אפסי רואה באנטי ציונות אנטישמיות, ורוב גדול (87%) סבורים שמדובר בתופעה אחרת, או לכל היותר תופעה שלפעמים יש לה קשר לאנטישמיות. המשתייכים לקבוצות השמאל מרכז והמרכז נוטים לראות קשר חלש יחסית בין שתי התופעות. ככל שמתקדמים ימינה - הזיקה בין אנטי ציונות לאנטישמיות מתחזקת: בימין מרכז, 71% רואים באנטי ציונות אנטישמיות או "בדרך כלל" אנטישמית, ובימין השמאל עולה ל-80%. מגמה זו, של עלייה בזיהוי האנטי ציונות כאנטישמיות ככול שמתקדמים מהשמאל לימין נרשמה גם בקרב יהודי ארה"ב - בעוד שרבע (24%) מה"מאוד ליברלים" השיבו כך, שלושה רבעים (77%) מה"מאוד שמרנים" השיבו כך.

בהמשך לשאלות על תפיסת משמעותה של הציונות, בדקנו האם הישראלים מזהים את עצמם כציונים. לצורך בדיקה זו הצבנו סקלה עם דרגות שונות של הזדהות עם הציונות: ציוני/ת, לא ציוני/ת, פוסט ציוני/ת ואנטי ציוני/ת. שבעה מכל עשרה ישראלים (68%) מגדירים את עצמם ציונים, עשירית (9%) מגדירים את עצמם לא ציונים ושישית (16%) לא ידעו להשיב לשאלה. כמובן שקיימים בשאלה זו פערים משמעותיים בין המשיבים היהודים למשיבים הערבים. בקרב יהודים, שיעור הציונים הוא כ-85%, בעוד שבקרב ערבים רק 4% מזדהים כציונים. שניים מכל חמישה (39%) מהערבים מגדירים את עצמם "לא ציונים", שישית (15%) מגדירים את עצמם "אנטי-ציונים", וחלק משמעותי מהערבים (39%) בחרו שלא להזדהות עם אף אחת מהקטגוריות. בקרב יהודים, לעומת זאת, שיעור המגדירים עצמם לא ציונים, אנטי ציונים ופוסט ציונים - אפסי.

את שאלת ההזדהות עם הציונות בחנו לפני מספר שבועות גם בקרב יהודי ארה"ב בסקר "מדד קול העם". השאלה הייתה זהה, אך התשובות האפשריות היו מעט שונות: ציוני/ת, לא ציוני/ת אבל תומכ/ת בציונות, לא תומכ/ת ולא מתנגד/ת לציונות, פוסט ציוני/ת ואנטי ציוני/ת. 70% מיהודי ארה"ב שנסקרו הגדירו את עצמם ציונים, שמינית (12%) לא ציונים אבל תומכים בציונות, 7% לא תומכים ולא מתנגדים לציונות, 5% פוסט ציונים, 3% אנטי ציונים ו-4% לא ידעו להשיב לשאלה זו. כלומר, שיעור היהודים בישראל המגדירים עצמם כציונים גבוה משיעור היהודים המחוברים בארה"ב הרואים את עצמם כאלה.

 האם את/ה מגדיר/ה את עצמך כ... (%)					
ציוני/ת	לא ציוני/ת	פוסט-ציוני/ת	אנטי-ציוני/ת	אף אחד מאלה	
68	9	2	4	16	כלל הישראלים
85	2	2	1	11	יהודים
4	39	3	15	39	ערבים

גיוס חרדים



הצעת החוק של ח"כ בועז ביסמוט להסדרת הפטור/גיוס של חרדים

מתנגדים להצעת החוק

54%: החוק לא יביא לגיוס חרדים משמעותי
6%: החוק מפעיל לחץ לא הוגן על חרדים

60%

תומכים בהצעה כפשרה מעשית

25%

לא יודעים

13%

תמיכה בחוק - רק בימין. התנגדות כמעט מוחלטת בשמאל ובמרכז

שמאל + שמאל-מרכז

100%
התנגדות

מרכז

78%
התנגדות

ימין-מרכז

63%
התנגדות

ימין

32%
התנגדות

רוב הישראלים (60%) מתנגדים להצעת החוק של ח"כ בועז ביסמוט להסדרת הפטור/גיוס של חרדים לצה"ל בשנים הקרובות - 54% בגלל שהוא "לא יביא לגיוס חרדים משמעותי" ו-6% בגלל שהוא "מפעיל לחץ לא הוגן על החרדים". ביחס לחודש שעברה נרשמה עלייה בשיעור המתנגדים לחוק בטענה שהוא לא יביא לגיוס חרדים משמעותי. במקביל התמיכה בו כפשרה מעשית נותרת יציבה, וכרבע מהציבור (25%) תומך בהצעת ביסמוט. שיעור מי שאינם יודעים ירד מחמישית (20%) לשמינית (13%), מה שמעיד על התגבשות של עמדות לנוכח הדיון הציבורי בחודש האחרון. בקרב יהודים נרשמה התנגדות חזקה לחוק יותר מאשר בקרב ערבים: 59% סבורים שהחוק לא יוביל לגיוס אמיתי, עלייה מ-53% בחודש שעבר (סקר נובמבר). בקרב הערבים שיעור המתנגדים מטעמי חוסר אפקטיביות עלה גם הוא החודש (מ-27% ל-31%), אך גם התמיכה בפשרה עלתה (מ-18% ל-27%), לצד ירידה בשיעור חסרי הדעה.

ככול שעמדת המשיבים נוטה יותר ימינה, כך עולה מידת התמיכה במתווה של ביסמוט. בקרב מצביעי הליכוד בבחירות 2022 - מחצית (48%) בעד החוק ורואים בו פשרה ראויה, רבע (28%) מתנגדים לו בטענה שלא יביא לגיוס חרדים משמעותי ו-7% בעדו כי הוא יאפשר את שימור הקואליציה. . בלל קבוצת הימין, שחבריה הם עיקר תומכי הקואליציה, שליש (32%) מתנגדים לחוק מטעמי חוסר אפקטיביות, בעוד 44% תומכים בו כפשרה מעשית, ו-6% רואים בו כלי לשימור הקואליציה. בימין מרכז, שחלק מהמזדהים איתו הם תומכי הקואליציה, יש התנגדות לחוק. רוב (63%) מתנגדים לו בטענה שהוא לא יביא לגיוס חרדים משמעותי, בעוד

שחמישית (20%) תומכים בו כפשרה, ושיעור אפסי תומכים בו מטעמי יציבות קואליציונית. בשמאל, בשמאל מרכז ובמרכז יש התנגדות כמעט גורפת להצעת ביסמוט. 100% בשמאל ו-98% בשמאל מרכז סבורים שהחוק לא יביא לגיוס משמעותי, ואין כלל תמיכה בהצעה. במרכז עדיין שורר רוב גדול של מתנגדים מאותו נימוק (78%), אך מופיעה גם תמיכה מסוימת (11%) של מי שרואים בחוק פשרה ראויה.

האם את/ה תומכת או מתנגדת להצעת החוק של ח"כ בועז ביסמוט להסדרת הפטור/גיוס של חרדים לצה"ל בשנים הקרובות? (%)

לא יודעת/ת	תומך בו - כי הוא יאפשר את שימור הקואליציה וזה יותר חשוב	תומך בו - כי הוא פשרה ראויה שתביא לגיוס של מי שאפשר	מתנגדת/ת לו - כי מפעיל לחץ לא הוגן על החרדים	מתנגדת/ת לו - כי הוא לא יביא לגיוס חרדים משמעותי	
13	3	25	6	54	כלל הישראלים - דצמבר
20	2	24	6	48	כלל הישראלים - נובמבר
10	3	25	4	59	יהודים - דצמבר
16	2	25	4	53	יהודים - נובמבר
24	4	27	14	31	ערבים - דצמבר
37	3	18	15	27	ערבים - נובמבר

האם את/ה תומכת או מתנגדת להצעת החוק של ח"כ בועז ביסמוט להסדרת הפטור/גיוס של חרדים לצה"ל בשנים הקרובות? (%)

לא יודעת/ת	תומך בו - כי הוא יאפשר את שימור הקואליציה וזה יותר חשוב	תומך בו - כי הוא פשרה ראויה שתביא לגיוס של מי שאפשר	מתנגדת/ת לו - כי מפעיל לחץ לא הוגן על החרדים	מתנגדת/ת לו - כי הוא לא יביא לגיוס חרדים משמעותי	
0	0	0	0	100	שמאל
0	0	2	0	98	שמאל מרכז
10	0	11	1	78	מרכז
13	3	20	1	63	ימין מרכז
13	6	44	5	32	ימין

ועדת חקירה למלחמה

בציבור ישנה מחלוקת, שהוצגה בסקרים קודמים, על הקמת ועדת חקירה לבדיקת המהלכים שהובילו למתקפת 7 באוקטובר 2023. החודש הצגנו מספר אפשרויות הנוגעות לשאלה מי צריך למנות את חברי ועדת החקירה למלחמה. מהאפשרויות שהוצגו,



ועדת חקירה למלחמה

28%

מינוי בחלוקה פוליטית מאוזנת - מחצית קואליציה, מחצית אופוזיציה

27%

מינוי משותף של נשיא בית המשפט העליון עמית ושופט העליון סולברג

21%

מינוי על ידי נשיא בית המשפט העליון

פילוג פוליטי מובהק בתמיכה

בקרב השמאל:

תמיכה כמעט מוחלטת במינוי דרך בית המשפט העליון

בימין: העדפה ברורה

למינוי פוליטי

(קואליציה-אופוזיציה, או ממשלה/כנסת)

שכולן הועלו על ידי גורמים שונים, שתי אלה שזכו למירב התמיכה הן מינוי משותף של נשיא בית המשפט העליון עמית ושופט העליון סולברג (27%), ומודל של מינוי בחלוקה פוליטית מאוזנת - מחצית קואליציה, מחצית אופוזיציה (28%). חמישית (21%) מהישראלים תומכים באפשרות שהועדה תמונה על ידי נשיא בית המשפט העליון עמית. רק מיעוט קטן מעוניין שהממשלה (7%) או הכנסת (8%) ימנו את הוועדה. בקרב יהודים, הנטייה למודל של חלוקה מאוזנת בין הקואליציה לאופוזיציה חזקה יותר (34%). בקרב הערבים שליש (32%) מעדיפים שהוועדה תמונה על ידי נשיא העליון עמית, חמישית בעד מינוי משותף של עמית וסולברג, עשירית (10%) בעד מינוי של הממשלה ועשירית נוספת (10%) בעד מינוי של הכנסת. בקרב ערבים נרשם שיעור גבוה יחסית (17%) של מי שלא השיבו לשאלה זו.

בחלוקה אידאולוגית נרשמים פערים משמעותיים: בשמאל ובשמאל מרכז יש העדפה כמעט מוחלטת למינוי של בית המשפט העליון: למעלה מ-90% בשתי הקבוצות מעדיפים שהוועדה תמונה על ידי עמית בלבד או על ידי עמית וסולברג יחד. במרכז עדיין יש עדיפות ברורה למינוי שיגיע מבית המשפט העליון (75%), אך עולה גם תמיכה מסוימת במנגנוני איזון פוליטיים. בימין מרכז ובימין התמיכה הגדולה ביותר היא במודל הקואליציה והאופוזיציה - 37% בימין מרכז ו-55% בימין תומכים באפשרות זו. הימין, שהיא הקבוצה הגדולה ביותר, היא גם הקבוצה היחידה שבה נרשמה תמיכה ממשית במינוי על ידי הממשלה או הכנסת (12% ו-15% בהתאמה). כלומר, בימין יש העדפה לאפשרות שנבחרו הציבור הם שימלאו את תפקיד הממנים, ללא מעורבות של בית המשפט העליון.

מבין האפשרויות הבאות, מי היית רוצה שימנה את חברי וועדת החקירה למלחמה (%)

לא יודע/ת	לדעתי אין צורך בוועדת חקירה	הועדה תמונה חצי על ידי הקואליציה חצי על ידי האופוזיציה	הועדה תמונה בהצבעת רוב בכנסת	הועדה תמונה על ידי הממשלה	הועדה תמונה במשותף על ידי נשיא בית המשפט העליון עמית ושופט העליון סולברג	הועדה תמונה על ידי נשיא בית המשפט העליון עמית	
5	3	28	8	7	27	21	כלל הישראלים
3	3	34	8	6	29	18	יהודים
17	4	6	10	10	20	32	ערבים
בקרב יהודים							
0	0	6	0	0	45	48	שמאל
1	0	6	1	0	50	42	שמאל מרכז
3	2	16	2	1	44	31	מרכז
2	1	37	7	7	32	14	ימין מרכז
2	5	55	15	12	8	2	ימין

אלימות בחברה הערבית

האלימות בחברה הערבית נותרה גבוהה מאוד גם השנה. שליש מהישראלים (33%) סבורים שהסיבה המרכזית לתופעה זו היא "עניין תרבותי" של החברה הערבית, ואילו שליש נוסף (31%) סבורים שמדובר בתוצאת שנים של

JPPI אלימות בחברה הערבית – הסיבה העיקרית (כלל הישראלים)

33%

עניין תרבותי

31%

אפליה והזנחה ממושכת

21%

המשטרה לא עושה את עבודתה

תפיסת הסיבות בקרב הציבור הערבי

50%

אפליה והזנחה ממושכת

31%

המשטרה אשמה

"הזנחה ואפליה" נגד המגזר הערבי. חמישית (21%) סבורים שהמשטרה לא עושה את העבודה שלה כמו שצריך ושישית (15%) שהציבור הערבי לא מאפשר לממשלת ישראל למגר את האלימות. אפשרויות אלה הוצגו ונבחנו בסקר החודש, לאחר שנבחנו (בדרך מעט שונה) לפני שלוש שנים.

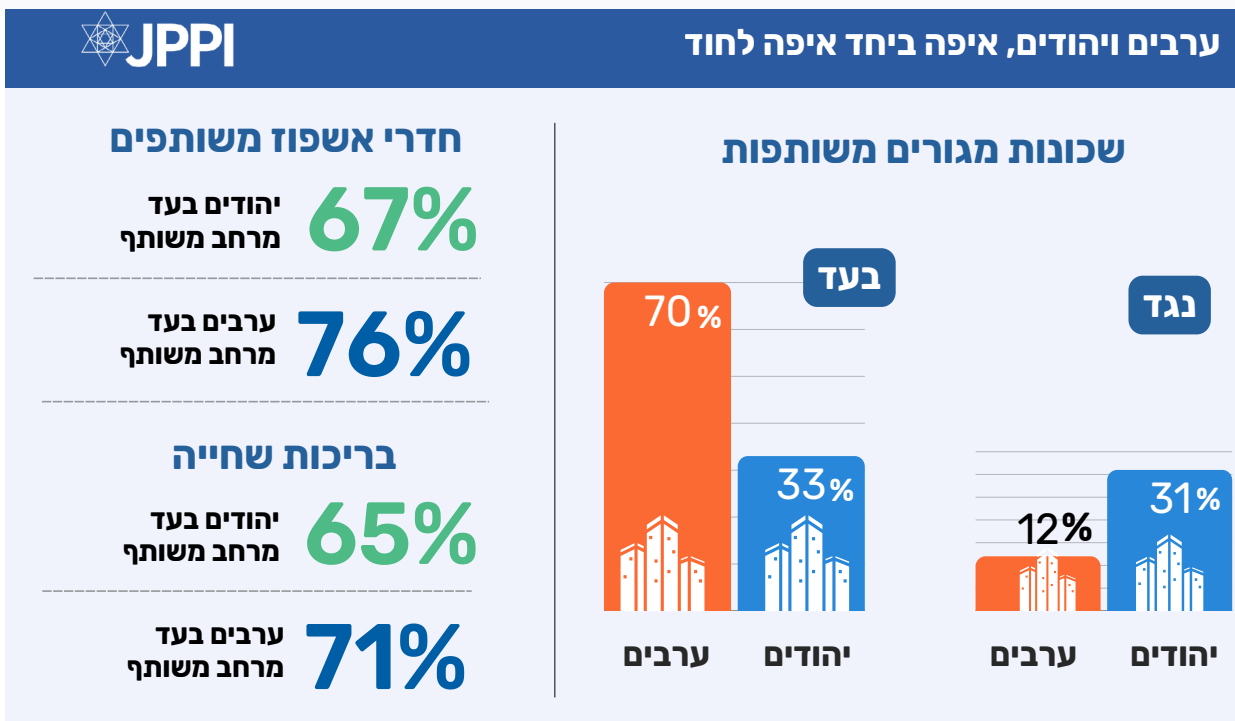
בקרוב יהודים שיעור גבוה יותר (39%) מייחסים את האלימות במגזר הערבי ל"עניין תרבותי", בעוד שרבע (26%) רואים בה תוצאה של אפליה ממושכת. חמישית (18%) מהיהודים מאשימים את המשטרה בחוסר תפקוד, וחמישית נוספים (17%) סבורים שהציבור הערבי עצמו אינו מאפשר לממשלה לפעול. בקרב הערבים התמונה הפוכה: מחצית (50%) רואים באלימות תוצר ישיר של הזנחה ואפליה רבת שנים, ושליש (31%) מאשימים את המשטרה - כלומר 81% מהציבור הערבי רואים בגורמי המדינה את המקור המרכזי לבעיה. שמינית (12%) מהערבים מצביעים על גורם תרבותי, ופחות מעשירית (7%) מאשימים את הציבור הערבי עצמו.

בחורף 2022 שאלנו שאלה זהה שבה המשיבים התבקשו לדרג את אותן ארבע אפשרויות, ולומר איזו מהן היא האפשרות המובילה, השנייה, השלישית וכן הלאה. הסיבה העיקרית שנרשמה באותה שנה בקרב היהודים התחלקה באופן הבא: 37% חשבו שמדובר ב"עניין תרבותי" של החברה הערבית, 35% בתוצאה של שנות הזנחה ואפליה, 15% בכך שהמשטרה לא עושה את העבודה שלה כמו שצריך ו-14% בכך הציבור הערבי לא מאפשר לממשלה למגר את תופעת האלימות. תשובות הערבים בחורף 2022 היו: 40% תוצאה של אפליה מתמשכת, 37% המשטרה לא עושה את עבודתה כנדרש, 14% סבורים שמדובר ב"עניין תרבותי" ועשירית (9%) מהערבים חשבו שהציבור הערבי לא אפשר לממשלת ישראל למגר את האלימות. כלומר, כאז כן עתה, היהודים נוטים להניח, אולי אפילו מעט יותר מבעבר, שהאחריות לאלימות במגזר הערבי נובעת במידה רבה ממגמות חברתיות בחברה הערבית - בעוד שהערבים מניחים כי האשמה היא של השלטון הישראלי שאינו נוקט במדיניות מתאימה.

מבין הסיבות המנויות למטה, מה לדעתך הסיבה העיקרית לאלימות במגזר הערבי: (%)

זו תוצאה של הרבה שנים של הזנחה ואפליה נגד המגזר הערבי	המשטרה לא עושה את העבודה שלה כמו שצריך	הציבור הערבי לא מאפשר לממשלת ישראל למגר את האלימות	זה עניין תרבותי של המגזר הערבי
כלל הישראלים	31	21	15
יהודים	26	18	17
סך הכל ערבים	50	31	7
מוסלמים	51	33	6
נוצרים	61	30	4
דרוזים	33	24	19

הפרדה בין מגזרים



בשנים האחרונות עולה לעיתים שאלת ההפרדה בין מגזרים שונים במרחבים ציבוריים. בדומה לשאלה הקודמת, גם שאלה זו נבחנה לפני מספר שנים בסקרים של JPPI בכמה הקשרים, וחזרנו אליה כעת כדי לבחון הסכמה והתנגדות לנוכחות משותפת של יהודים וערבים במרחבים ציבוריים. ההשוואה היא בין סקר המכון בשנת 2022 לבין סקר החודש, וניכרים כמה הבדלים בשיעור הניתן לתשובות שונות, אם כי, בסך הכל, ההסכמה לשיתוף במרחבים ציבוריים, למעט שכונות מגורים, נותרה גבוהה.

במרחבים של מערכת הבריאות, חדרי אשפוז וקופות חולים, התמיכה במרחב משותף גבוהה, אך חל שינוי מסוים לעומת הסקר מלפני שלוש שנים. בקרב יהודים נרשמה ירידה בתמיכה במרחב משותף בחדרי אשפוז (מ-81% ל-67%), בעוד שבקרב הערבים התמיכה דווקא עלתה מעט (מ-74% ל-76%). ביחס למרחב קופות החולים נרשמה יציבות: 85% מהיהודים ו-84% מהערבים תומכים במרחב ללא הפרדה. כלומר, גם לאחר השינויים שנרשמו בתשובות, מרחבי מערכת הבריאות ממשיכים להיתפס על ידי רוב הציבור, כמקומות שבהם השילוב הוא רצוי ומקובל.

ביחס למרחבי פנאי, כמו בריכות שחיה וחופי הים, ניכרת יציבות לעומת המצב לפני כמה שנים. כ-65% מהיהודים ו-71% מהערבים תומכים באפשרות שברכה תהיה מרחב משותף, והנתונים דומים גם ביחס לחופים (75%-80% בהתאמה). שיעור המעדיפים הפרדה בתחומים אלו נותר נמוך יחסית ומספר המתלבטים ירד.

הממצא שמסקף פער בולט מתייחס לשכונות מגורים - המרחב החברתי היומיומי ביותר. בעוד שבקרב יהודים

שליש (33%) תומכים בשכונות משותפות, בקרב ערבים התמיכה בשכונות משותפות עלתה מ-59% ל-70% בתוך שלוש שנים. במקביל, שיעור הערבים התומכים בהפרדה בשכונות המגורים ירד מ-21% ל-12%. בקרב יהודים, לעומת זאת, לא חל שינוי: שליש (33%) תומכים בשכונות משותפות, שליש (31%) בהפרדה, ושליש (34%) מעדיפים "לפעמים נפרד ולפעמים משותף".

ערבים ויהודים, איפה ביחד איפה לחוד (%)									
		מרחב משותף בלי הפרדה		לפעמים משותף ולפעמים נפרד		מרחב נפרד		לא יודעים	
		יהודים	ערבים	יהודים	ערבים	יהודים	ערבים	יהודים	ערבים
חדר בית חולים	2022	81	74	10	12	9	6	0	8
	2025	67	76	19	11	12	9	2	4
בריכת שחיה	2022	63	67	21	12	15	14	1	8
	2025	65	71	18	14	15	11	2	3
קופת חולים	2022	88	82	6	6	5	6	1	7
	2025	85	84	7	9	6	5	1	3
חוף הים	2022	75	75	13	9	12	9	1	7
	2025	75	80	11	9	13	8	2	3
שכונות בעיר	2022	32	59	35	14	31	21	2	9
	2025	33	70	34	14	31	12	2	3

נתוני סקר דצמבר 2025 של המכון למדיניות העם היהודי נאספו בין 1 בדצמבר 2025 לבין 4 בדצמבר. איסוף הנתונים נערך באמצעות הפאנל של אתר המדד (634 משיבים במגזר היהודי, בסקר אינטרנטי), חברת אפקאר (200 מרואיינים במגזר הערבי, כמחציתם אינטרנטי ומחציתם טלפוני). הנתונים נותחו ושוקללו על פי הצבעה ודתיות כדי לייצג את עמדת אוכלוסיית הבוגרים בישראל. שמואל רוזנר ונוח סלפקוב עורכים את מדד JPPI לחברה הישראלית. תחקיר, הפקה וסיוע בכתיבה: יעל לוינובסקי. יועץ סטטיסטי: פרופ' דויד שטיינברג.